

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας φετὸ κατ'ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως φετὸ ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ετησίαι . . . δρ. 8,—
Εξάμηνος . . . > 4,50
Τρίμηνος . . . > 2,50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησίαι . . . φρ. 10,—
Εξάμηνος . . . > 5,50
Τρίμηνος . . . > 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐρυπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 19 Μαρτίου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 16

ΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ

[Ἀεροναυτικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ
Lucien de Grilly]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων : — Ὁ Δωδεκαετής ἀεροπόρος Λονκιανός, μὲ μονοπλάνον ἰδίας κατασκευῆς, πλῖνται εἰς τὸ χωρίον Πακερέτ-λε-Βαλλόν, οἱ κάτοικοι τοῦ ὁποῦν τῷ κάμουν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν. Κατόπιν ὁδηγεῖται εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπου γίνεται ἐορτὴ πρὸς τιμὴν του, καὶ ὁ Πάρεδρος τὸν προσφωνεῖ καὶ τὸν συγχαίρει ἐξ ὀνόματος τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ τῶν κατοίκων. Ὁ Λονκιανὸς ἐξακολουθεῖ τὴν διήγησίν του :

Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, συγκεκινημένος μέχρι δακρύων, μού ἔτεινεν ἕνα ποτήρι. Ἐτσουγγρίσαμεν, ἐνῶ ὁ Κρά-Κρά ἐβύλιζε τὸ ράμφος του εἰς ἕνα μεγάλο δοχεῖον ποῦ τοῦ εἶχαν φέρῃ. Ἀὐτὸ ἐπροκάλεσε γέλια. Ἐπειτα μ' ἐκύτταξαν ὅλοι καὶ ἐνόησα ὅτι ἤθελαν νὰ ὁμιλήσω.

Τοὺς εἶπα, ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἦτο ἀξιωματικὸς καὶ ὅτι ἐγὼ θὰ ἤμουν πολὺ εὐτυχὴς νὰ ὑπηρετήσω ἀργότερα εἰς σῶμα στρατιωτικῶν ἀεροπόρων. Καὶ εἰς τὸ τέλος ἐφώνησα μὲ ὀλην μου τὴν δύναμιν καὶ μὲ τὴν καρδίαν μου :

— Ζήτω ἡ Γαλλία! Ζήτω τὸ Πακερέτ-λε-Βαλλόν!

Ζωηρὰ χειροκροτήματα ἐξερράγησαν καὶ οἱ παρευρισκόμενοι ἐπροχώρησαν διὰ νὰ μὲ συγχαροῦν... Καὶ ἀφ' οὗ ἐσφιγξα ὅλων τὰς χεῖρας, ἡ πομπὴ ἀνεσχηματίσθη καὶ μ' ἐπανεφέρεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς ἐμποροπανηγύρεως, ὅπου οἱ πυροσβέσται τοῦ χωρίου εἶχον μετακομίσῃ τὴν μηχανήν μου.

Ὁ σαγματοπύλος τοῦ Πακερέτ-λε-Βαλλόν μ' ἐδοθήθη νὰ τοποθετήσῃ νέα σχοινία στερεώτατα. Ὁ παντοπώλης ἐγέμισε τὸ δοχεῖον τῆς μηχανῆς μου μὲ

βενζίνη. Ὁ δὲ φαρμακοποιὸς μου ἔδωσε τρεῖς μεγάλα φιάλας μὲ ρετσινόλαδο διὰ τὸν κινητήρα μου. Ρετσινόλαδον διαυγέστατον, ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται καὶ ὁ Πωλὰν διὰ τὸν περιστροφικὸν τοῦ κινητήρα. Τί καλοτυχία!

Ἀφ' οὗ ἐβεβαιώθην ὅτι ὅλα ἦσαν ἐν τάξει, ἀνέβηκα καὶ ἐκάθισα εἰς τὸ μονοπλάνον μου. Ὁ ὑπηρετὴς τοῦ κρεσπώλου καὶ ὁ διανομὴς προσεφέρθησαν νὰ μὲ σπρώξουν διὰ τὴν ἐκκίνησιν. Ἐδέχθην... Καὶ ἀφ' οὗ ἐσφιγξα ἀκόμη μιαν

Ἐφευγα, ἀπεμακρυνόμεν μὲ μεγάλην ταχύτητα. Μετ' ὀλίγον ἐπέρασα ἐπάνω ἀπὸ τὸ χωρίον καὶ εὗρόθην εἰς τὴν ἀγνωστον ἐξοχὴν.

Εὐτυχῶς ὁ Κρά-Κρά, μὲ τὴν πειρὰν του, μὲ τὴν γνῶσιν του καὶ μὲ τὴν μνήμην του, μ' ἐδοθήθη. Διὰ νὰ μὲ διευθύνῃ δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ, ἤλλαξε θέσιν εἰς τὸ σκαλοπάτι του. Διὰ τὸ ὅτι οἱ ἀεροπόροι νὰ μὴν ἔχουν μαζί των ἕνα κόρακα ἡμερον;

Μοῦ ἐφαίνετο ὡς τὸ φυσικώτερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸ Ραϊνσύ, εἰς τὸ σπίτι μας, δι' οὐρανίων ἐναερίων ὁδῶν. Ἐπανέβλεπα τὸ Μουρμελών, τὸ Σαλόν, τὸ Ἐπερναί, καὶ ὠνευροπολοῦσα τὰ μεγάλα ταξείδια ποῦ θὰ ἔκαμνα... Ἐσχεδιάζα νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Ἡλιούπολιν, νὰ λάβω μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἔπειτα νὰ περάσω εἰς τὴν Αἴγυπτον, νὰ ἰδῶ τὰς Πυραμίδας, τὴν Σιράγγαν, τὸν Νεῖλον...

— Κρά-κρά! κρά-κρά!

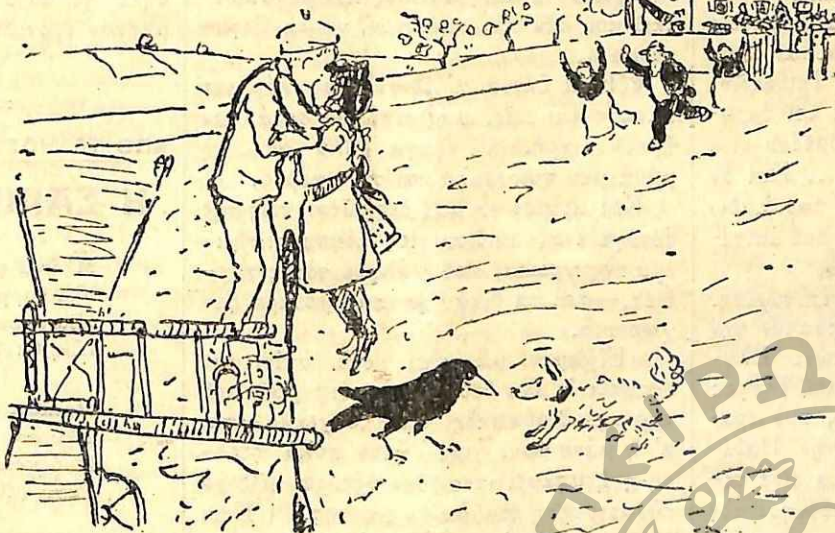
— Τί εἶπε;

— Κρά-κρά, κρά-κρά, κρά-κρά...

Ὁ κόραξ μου ἔδειχνε τὸ σπίτι. Μετὰ τὰ ὄνειρα τὸ εἶχα λησμονήσει... Ἀλλ' ὁ Κρά-Κρά, ὁ ὁποῖος εἶχε χορτάσει ταξεῖδι, ἐδίδεκεν ὅτι ἀρχίζε νὰ νυκτώνῃ... Χωρὶς αὐτόν, θὰ ἐφθανα εἰς τὸ Παρίσι καὶ θὰ ἐσκόλωνα ἴσως εἰς τὴν κόρυφὴν τοῦ πύργου Ἀΐφελ, ὅπως ὁ κόρης Λαμπέρ.

Κάμνω τοὺς ἀπαιτούμενους χειρισμοὺς καὶ κατέρχομαι ἀπὸ τὰ ὕψη μου... Τώρα εἶμαι ἐπάνω ἀπὸ τὸ μικρὸν δάσος... Νὰ ἡ ταρατσα... Ὁ Θεέ μου! νὰ ἡ θεία Ὀλυμπία μὲ τὸν κηπουρόν... νὰ καὶ ἡ Βαβέτα ποῦ τρέχει, καὶ ὁ Μπόμπ, τὸ σκυλάκι μας, ποῦ γαυγίζει...

Τραβῶ τὸ κάτω σχοινὶ τῆς ὀμβρέλ-

φορὰν τὴν χεῖρα τοῦ κ. Δημάρχου, ἐφώνησα : ἐμπρός! καὶ ὁ κόραξ μου ἐπανελάβε τὸ θριαμβευτικὸν του κρά-κρά.

Ἡ ἐκκίνησις δὲν ἐπέτυχε μὲ τὸ πρῶτον. Ἐδέησε νὰ κατεβῶ καὶ νὰ διαρθρώσω τὴν θέσιν τοῦ ἑλίκου. Ἐπειτα, μὲ νέαν ὀθῆσιν ἐκ μέρους τοῦ κρεσπώλου καὶ τοῦ διανομῆς, ἡσθάνθην τοὺς ἐμπροσθίους τροχοὺς νὰ ὑψώνονται ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ἐτραβήξα τότε τὸ ἐπάνω σχοινίον, ἡ μεγάλη ὀμβρέλλα ἐσχηματίσα ὀηλάκιον ὅπου εἰσώρμησεν ὁ ἀήρ, καὶ ἀνυψώθην. Οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ ἐχαιρέτισαν τὴν ἀνάβασίν μου :

— Ζήτω ἡ Γαλλία!

λας με δύναμιν... Καὶ κατέρχομαι κα-
νονικῶς μέχρι τοῦ εἰσόδου.

Ὁ Κρᾶ - Κρᾶ ἐφορμᾷ ἐναντίον τοῦ
Μπόμπ. Κ' ἐγὼ σπώνω στὴν ἀγκαλιά
μου τὴν Βαβέταν. Θὰ μὲ μαλλώσῃ ἀρά-
γε ποὺ κατέκνησεν τὸν ἀέρα, ποὺ τὴν ἐ-
τρώμαξα, καθὼς καὶ τὴν θείαν Ὀλυμπίαν;
Καθόλου!

Μὲ φιλεῖ πρῶτα καὶ ἐπειτα μοῦ λέγει:
— Ἀλλή, φορὰ θὰ μὲ πάρῃς καὶ μένα.
— Ναι, Βαβέτα· εἴ' ἄλλο ταξεῖδι
χωρὶς ἄλλο!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Μετὰ τὸ ταξεῖδι μου εἰς Πακερὲτ-λε-
Βαλλόν, τὸ μακρότερον ἀναείριον ταξεῖδι,
ἀλλή-ρε-ο-ύ-ρ, τὸ ὁποῖον ἔκαμνεν ὡς
τώρα ἀεροπόρος—ρεορὸς παγκόσμιον!—
δὲν ἐσυλλογιζόμην ἄλλο παρὰ τὸ μέγα
σχέδιόν μου... τὴν Ἡλιούπολιν!... Νὰ
λάβω μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Αἰγύ-
πτου... νὰ φθάσω κατ' ἀρχὰς ἀναείριος
εἰς τὸ Κάϊρον, ὑπεράνω ὁρέων καὶ θα-
λασσῶν... καὶ νὰ νικήσω κατόπιν εἰς τὰ
διαφύρα ἀγωνίσματα μὲ ὅλον τὸν φοβε-
ρὸν συναγωνισμὸν τοῦ Λατάμ, τοῦ Ρου-
ζιέ, τοῦ Μπαλσάν, κτλ.

— Ὁ Πωλάν, ἔλεγα, εὐρίσκειται εἰς
τὴν Ἀμερικὴν, καθὼς καὶ ὁ Βράϊτ· ὁ
κόμης Λαμπέρ μένει εἰς τὸ Πῶ καὶ ὁ
Φαρμάν εἰς τὸ Μουρμελόν... Ἰδοὺ ἔξω τοῦ
ἀγῶνος τέσσαρες ἀντίπαλοι, καὶ ὅχι βέ-
βαια ἀπὸ τοὺς μικροτέρους... Ὁρισμένως
ἡ τύχη μ' εὐνοεῖ. Καὶ ἐπειτα, ἂν δια-
γωνισθῶ διὰ τὸ βραβεῖον τῶν ἐπιβατῶν,
θὰ ἐπιτύχω ὥστε νὰ μείνῃ ἐπὶ τοῦ ἀερο-
πλάνου μου ἡ Βαβέτα. Ἡ Βαβέτα εἶνε
βάρος ἐλαφρόν, βάρος πεπερῶ... Καὶ ἂν
διαμαρτυρηθῶν, θὰ δεχθῶ νὰ παραλάβω
ἐπὶ πλέον καὶ τὸν Κρᾶ-Κρᾶ, ποὺ ἐπιτέ-
λους εἶνε καὶ αὐτὸς ἓνα βάρος.

Δὲν ἀμφέβαλλα περὶ τῆς ἐπιτυχίας.
Ἀλλ', οἱ γονεῖς μου δὲν ἀπέκρυπτον τὴν
ἀνησυχίαν τῶν, τοὺς φόβους τῶν. Ἐλυ-
πούμην πολὺ ὅταν ἡ μαμμὰ μοῦ ἔλεγε:

— Μεῖνε, Λουιανᾶν, καὶ καὶ προ-
πάντων μὴν πάρῃς μαζί σου τὴν Βαβέ-
τα... Θέ μου! τὰ δυστυχήματα εἶνε τό-
σον συχνά! ἡ ἀεροπλοΐα ἐπροξένησεν τὸν
θάνατον τόσων ἡρώων!... Φαντάσου νὰ
σᾶς ἔχῃ καὶ τοὺς δύο!...

Ὁ μπαμπᾶς ἦτο σχετικῶς ἡσυχώ-
τερος.

Κατὰ βάθος ἐθαύμαζε τὴν μηχανὴν
μου, ὅπως τὴν ἐθαύμασε καὶ ὁ μηχανικός,
ὁ ὁποῖος ἦλθε νὰ τὴν ἐξετάσῃ. Αὐτὸς ἐ-
πήγεσε πολὺ τὴν στερεότητά τῶν περὶ-
γών μου καὶ τὸ εὐφύεστατον ἐκείνο πη-
δάλιον, τὸ ὁποῖον ἐπετεύχθη μὲ μίαν
ὀμβρέλλαν. Μίαν μόνον παρατήρησιν ἔ-
καμνεν: Ὁ κινητήρ τοῦ Κρᾶ - Κρᾶ,
κατὰ τὴν γνώμην του, ἦτο πολὺ ἀδύ-
νατος, ὁ δὲ ἔλιξε, καμωμένος μὲ δύο
κουπιά, δὲν εἶδε τὰ καλλίτερα ἀποτε-
λέσματα. Ἐχρηιάζετο, — πάντοτε κατὰ

τὴν γνώμην του; — κινητήρ δυνάμειος
πέντε ἵππων τουλάχιστον καὶ ἔλιξε εἰδι-
κῆς κατασκευῆς.

Ἐνῶ ἐπεθεώρουν λεπτομερῶς κ' ἐπι-
διόρθωναν, ὅπου εἶχεν ἀνάγκην, τὸ μονο-
πλάνον μου, εἰς τὸ ὁποῖον προσέθεσα καὶ
μίαν θέσιν διὰ τὴν Βαβέταν, ὁ μπαμπᾶς
παρήγγελλεν εἰς τὸ Παρίσι ἓνα ἀληθινὸν
ἔλικα καὶ ὁ μηχανικός μου ἐποποιετοῦ-
σεν ἓνα θαυμασιὸν τρικύλινδρον περι-
στροφικὸν κινητήρα, δώδεκα ἵππων ἂν
ἀναπαῖτε! Ἡ μηχανή μου ἐπλουτίσθη
ἀκόμῃ μ' ἓνα μαγνήτην καὶ μὲ δύο ἐπι-
μήκη δοχεῖα διὰ τὴν βενζίναν καὶ διὰ τὸ
λάδι. Ἡμποροῦσα τώρα νὰ παραλάβω
ἐκατὸν λίτρας καὶ νὰ διανύσω χωρὶς
διακοπὴν χίλια χιλιόμετρα!

(Ἐπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΤΟ ΞΕΦΤΡΩΜΑ

«Αὐτιά καὶ μάτια, παιδάκια μου, νὰ
ἔχετε, ἀλλὰ στόμα σᾶς ἔδωκε ὁ Θεὸς
καὶ στόμα νὰ μὴν ἔχετε, μᾶς ἔλεγε κά-
θε τόσο ἡ Κυραμάννα μου· ν' ἀκούτε καὶ
νὰ βλέπετε μοναχὰ καὶ νὰ σιωπᾶντε»
ὅταν σᾶς ρωτοῦν, τότε ν' ἀποκρίνεστε
καὶ τότε πάλι νὰ μισοῦτε τὰ λόγια σας.
Μὴ χώνετε στὰς ὀμιλίες τῶν μεγάλων·
ἐκεῖ ποὺ δὲν σᾶς σπέρνουν, νὰ μὴ ξεφυ-
τρώνετε.

«Ἔτσι ἔκανα κ' ἐγὼ ὅπως κάμνετε
κάποτε καὶ σῆς, μᾶς εἶπε μιὰ φορὰ, σὺ
ἦμουν μικρή, κ' ἔφαγα ξύλο ἀπὸ τὴ
μάννα μου ποὺ ἔβαλα καὶ στὸν κόρφο.

Καὶ ἄρχισε νὰ μᾶς διηγεῖται πῶς τῆς
ξέφυγε ἓνας παιδιακίσκος λόγος στὰ μι-
κρά της χρόνια, ποὺ χάλασε τόσες καρ-
διές, — καὶ τὰ δικά της τὰ μούτρα ξε-
χωριστά.

«Ἐἴχαμεν, μᾶς εἶπε, σὸ σπῖτι μας
τραπέζι 'ς ἓνα θεῖο τοῦ πατέρα μου, ποὺ
πέραγε διαβατικὸς ἀπ' τὸ χωριὸ μας,
κ' ἡ μάννα μου, γιατί' ἦταν πολὺ φιλό-
τιμη ἡ μακαρίτισσα, δὲν ἤξευρε πῶς νὰ
εὐχαριστήσῃ τὸν ἀφέντη της. (Ἔτσι
ἔλεγον τότε αἱ νυφάδες καὶ τοὺς πεθε-
ροὺς καὶ τοὺς ἀνδρθεῖους καὶ τ' ἀνδρα-
δέλφια.) Ἐβαλε λοιπὸν γρήγορα, γρή-
γορα κ' ἐξαρμύρησε ἓνα ψάρι παστό,
ἐπλάσε στὴ στιγμὴ καὶ μιὰ λαπατόπητα,
ἔσπασε καὶ καμπόσα αὐτὰ μάτια κ' ἐκα-
θήσαμεν ὅλοι νὰ φάμε. Ὁ θεὸς μας ἔ-
τρωγε στὰ γερά, ἐπειδὴ ἦσαν καὶ πει-
νασμένος ἀπὸ τὸ δρόμο, ἀλλὰ ἡ μάννα
μου τοῦ ἔκανε συχνὰ-πυκνὰ τὴν πολιτι-
κή της: «Φάε, ἀφέντη, πάρε αὐτὰ, δὲν
ἔφαγες τίποτα, ἀφέντη, ποὺ στὰ χίλια
χρόνια σ' εἶδαμε σὸ σπῖτι μας! — Ἐ-
φαγα, νύφη, τῆς ἔλεγεν ἐκεῖνος, τοῦ Θεοῦ
τὰ καλά, τί τὰ ἤθελες τόσα, δὲν ἤλουν
ξένος». Ἐκείνη πάλι τὰ δικά της. Μοῦ

πέρασε τότε ἀπὸ τὸ νοῦ μου πῶς ἡ μά-
να μου δὲν εἶχεν ἰδῆ πόσο ἔφαγε ὁ θεὸς
μας καὶ ἄδικα τὸν κατηγοροῦσε πῶς δὲν
τίμησε τὸ τραπέζι της. «Νὰ σοῦ πῶ,
μάννα, τῆς λέγω, μὴ τὸν ἀναγκάζῃς τὸ
θεῖο· ἔφαγε καὶ ψάρι πολὺ, καὶ τέσσερα
φελιά πῆτα, καὶ πέντε αὐγά.» Ὡχ,
μωρὲ μάτια μου! (ἦταν κ' ἄψιδα ἡ μα-
καρίτισσα...) «Νὰ σοῦ δείξω ἐγὼ, μοῦ
λέει, πῶς νὰ μᾶς μετᾷς τὰς χαψιές
μας!» καὶ εὐθὺς μοῦ τραβάει μιὰ ἀνά-
ξερθα μὲ τὸ χέρι της, ποὺ μοῦ φάνηκε
ὁ οὐρανὸς σποντυλί.

«Ὁ θεὸς μου σηκώθηκε νὰ μὲ ὑπε-
ρασπισθῇ καὶ νὰ μὲ βγάλῃ ἀπὸ τὰ χεῖρια
της. «Αἱ! νύφη τῆς φώναζε, παιδί εἶνε,
τόσο τοῦ ἔκοψε» καὶ τρώμαζε ὁ καίμενος
νὰ μὲ μερώσῃ ἀπὸ τὸ κλάμα μου καὶ
ἀπὸ τὸ παράπονό μου, γιατί' τὸ ἐπῆρα
βαρεῖα καὶ γιὰ τὸ ξύλο ποὺ ἔφαγα μπρο-
στὰ στὸ θεῖο μου καὶ γιατί' ὕστερα κα-
τάλαβα πῶς μοῦ ξέφυγε ἓνας ἄπρεπος
λόγος.

«Ὅλα σου καλά, νύφη, τῆς λέει σὸ
τέλος ὁ θεὸς μας, μὰ τὸ φαγὶ μοῦ τὸ
ἔδωλες ἀπὸ τὴ μύτη!»

«Νὰ ἰδῇτε ὕστερα, παιδιὰ μου, ξανα-
φύτρωσα πιά ἐκεῖ ποὺ δὲ μ' ἔσπεραν!»
— Ἀγρία μάννα εἶχες, Κυραμάννα, τῆς
εἶπαμεν.

— Θεὸς σχωρὲς' τὴν, μᾶς ἀποκρί-
θηκε· γι' αὐτὸ καὶ τὰ ἐπτά παιδιὰ της
βγήκαν φρόνιμα.

ΦΑΙΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΜΩΣΑΪΚΑ

Η ΣΑΠΟΥΝΟΦΟΥΣΚΑ

Μ' ἓνα φύσημα ἑγεννήθη
Καὶ θάρρει τὸ τρυφερό
Πλασματάκι, ὅπου ἀναβαίνει
Πῶς θὰ ζῇ ὅλον τὸν καιρό.

Μοιάζει σφαῖρα κρουσταλλένια,
Σὺν ἀστέρι λαμπρό,
Ποῦ κυλάει, περνάει, καὶ πάει
Στὸν αἰθέρα σιωπηλό.

Καὶ στὴ λάμψη της ποὺ λάμπουν
Πρίσματα λογίων, λογίων
Λές: Παλάτι μαγεμένο
Νᾶνε, ἢ θήκη πετραδίων;

Σκαλιστὸς μὴν εἶνε κόσμος,
Ποῦ ἔχει ἡ Τέχνη βάλει ἐκεῖ
Λίμνες, δάση, ρόδα, κ' ἔχει
Τοῦραν οὐρανοῦ ὀψη μαγική;

... Μὰ ἓνα κατὰ θρυφαλλίζει
Τόση χάρη, καὶ ὅτι κλεῖ
Δάση, οὐράνια, ὅλος ὁ κόσμος...
Σ' ἓνα δάκρυ ἀμέσως στυε!

(Judith Gautier).

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΝΟΙΞΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

Σ' ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ προ-
χθεσινὸς παροξυσμὸς
τοῦ χειμῶνος, — ἐκεῖ-
νος ὁ ψυχρὸς βορρᾶς,
ἐκεῖνο τὸ χιονόνερον,
ἐκεῖνα τὰ πυκνὰ σύν-
νεφα ποὺ μᾶς ἔκρυψαν
τὸν ἥλιον τρεῖς ὁλο-
κλήρους ἡμέρας, — ἦτο
ὁ τελευταῖος, τὰ ξε-
ψυχίσματα... Σήμερον ὁ ἥλιος λά-
μπει πάλιν καὶ ὀλῃπαι ἀνοιξιάντικος. Πάν-
τοτε, λέγουν, κατὰ τὴν Ἰσημερίαν, τὰς
πρώτας ἡμέρας τοῦ Μαρτίου, ὁ καιρὸς
χαλᾷ καὶ ὁ χειμὼν ἀνανεοῦται. Ἐπειτα
ἡ ἀνοιξις ἀνακτᾷ τὸ κράτος της ὀριστι-
κῶς. Καὶ μολονότι πολλοὶ ἀπαισιόδοξοι
προφητεύουσιν ἀκόμῃ θεινὰ, ὅς ἐλπίσω-
μεν ὅτι τὸ ἴδιον θὰ συμβῇ καὶ ἐφέτος, ὅτι
ὁ ἄγχιος καὶ βαρὺς αὐτὸς χειμὼν ἐτε-
λείωσεν.

Τὶ φοβερός, ἀλήθεια, ὁ ἐφετεινὸς χει-
μὼν! Κρύα, πάγοι, ἄνεμοι, βοραὶ, χιό-
νια ἀλλεπάλληλα καὶ τὸ χειρότερον, ἐπι-
δημία. Αὐτὴ ἡ κατηραμένη μηνιγγίτις!
Ἀκόμῃ κρατεῖ τὰ Σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν
κλειστά. Δὲν ὀανοῖζουσιν, φαίνεται, παρὰ
μετὰ τὸ Πάσχα. Καὶ διὰ νὰ μὴ χάσουν τὸ
ἔτος οἱ μαθηταί, θὰ τοὺς κρατήσουν ἑνα-
δὺ μῆνας τὸ καλοκαίρι. Κατὰ πᾶσαν πι-
θανότητα, αἱ ἐξετάσεις θὰ γίνουν ἀρχὰς
Δελογίουστου καὶ αἱ θερναιὰ διακοπαὶ θὰ
περιορισθῶν μόνον εἰς ἓνα μῆνα. Καλο-
καίρι μὲ σχολεῖον, μὲ μαθήματα, μ' ἐξε-
τάσεις, θὰ εἶνε κάπως βαρὺ διὰ τοὺς μα-
θητάς. Ἀλλ' εἶνε βέβαια προτιμότερον
νὰ στενοχωρηθῶν ὀλίγον παραπάνω,
παρὰ νὰ μείνουν δυὸ χρόνια εἰς τὴν ἰδίαν
τάξιν. Ὅσον δὲ διὰ τὸ ἀναγκαῖον διὰ-
λειμμα, διὰ τὴν μακρὰν καὶ συνεχὴ ἀνά-
παυσιν ποὺ χρειάζεται ὁ μαθητὴς καθὲ
χρόνον, νομίζω ὅτι αρκετὰ ἀνεπαύθησαν
οἱ μικροὶ Ἀθηναῖοι τὸν χειμῶνα καὶ θὰ
ναπαυθῶν ἀκόμῃ ἓνα μῆνα καὶ πλέον.

Καὶ τί μῆνα! Ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Μαρ-
τίου ἕως τὰ μέσα τοῦ Ἀπριλίου. Τὴν
ὥραιότεραν ἐποχὴν, τὴν καρδίαν τῆς ἀ-
νείξεως. Μὲ Σαρακοστήν, μὲ Μεγάλην
Ἑβδομάδα, μὲ Πάσχα, μ' Ἐκκλησίαν,
μ' εορτάς, μὲ πανηγύρεις, καὶ προπάν-
των μὲ τὴν μεγάλην πανήγυριν τῆς φύ-
σεως, ποὺ ἀρχίζει τώρα. Μακάρι νὰ ἦ-
σαν πάντοτε ἐλευθερα τὰ παιδιὰ νὰ χαί-
ρωνται τὴν θαυμασίαν αὐτὴν ἐποχὴν, νὰ
μὴν εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ κλειώνται εἰς
τὸ Σχολεῖον, οὔτε εἰς τὸ σπῖτι διὰ νὰ
μελετοῦν, ἀλλὰ νὰ τρέχουν ἔξω, νὰ κα-
τεβαίνουν εἰς τὸ Φάληρον, νὰ πηγαίνουν
εἰς τὴν ἐξοχὴν, νὰ διημερεύουν παίζοντα
ἐκεῖ, νὰ κάμνουν μακρινοὺς περιπάτους

καὶ ἐκδρομὰς. Ἀλλ' ὅχι νὰ περιορίζον-
ται εἰς τὰς διασκεδάσεις τοῦ σπιτιοῦ καὶ
τῆς πόλεως, εἰς τοὺς ἀπογευματινοὺς
χοροὺς, εἰς τὰ τσάγια καὶ εἰς τοὺς κι-
νηματογράφους. Τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς,
κάμνουν εἰς τὰς Ἀθήνας τὰ περισσότερα
παιδιὰ, καὶ τῶς ἀκόμῃ ποὺ ἔχουν ὅλην
τὴν ἐλευθερίαν νὰ πλησιάζουν καὶ νὰ
γνωρίζουν τὴν φύσιν.

Γνωστὸς χρονογράφος, ἀγαπῶν νὰ
περιπατῇ, παρεπονεῖτο προχθὲς διὰ τὴν
ἐξημίαν τῶν ἐξοχικῶν περιπάτων. Καὶ
ἐρωτοῦσε· τί κάμνουν λοιπὸν αὐτὰ τὰ
παιδιὰ, τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιδημία ἀπήλλαξε
τώρα ἀπὸ τὸ σχολεῖον; Δὲν ἐρχονται
ἐδῶ ἔξω, νὰ ἰδοῦν τὰ θαύματα ποὺ κά-
μνει αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἡ φύσις; Μόνον
τὰς Κυριακάς καὶ μόνον τὰπογεύματα
θὰ σιτιδίζονται ἀγέληδον εἰς τὰ μολυ-
σμένα τράμ διὰ νὰ πηγαίνουν ὡς τὴν
Ἀλυσίδα, νὰ συνωστίζονται ἐκεῖ εἰς
κανένα θεατράκι καὶ νὰ ἐπιστρέφουν τὴν
νύκτα; Ποῦ εἶνε οἱ ὥραιοι πρωῒνοι καὶ
μνημεριατικοὶ περιπατοὶ τῶν ὑπὸ τὸν
ζωογόνον ἥλιον τῆς ἀνοιξεως; Καὶ τί
τὰ θέλουν τὰ ποδαράκια τῶν παρὰ διὰ
νὰ πηγαίνουν πεζὴ μακρὰ, ὅσω τὸ δυ-
νατὸν μακρότερα, εἰς τὰ δάση, εἰς τὰ
λειδιά, εἰς τοὺς λόφους, εἰς τὰς ρεμ-
ματιές, καθ' ὁμίλους, διὰ νὰ μὴ φοβῶν-
ται κακὸν συναπάντημα, καὶ χωρὶς νὰ
ἔχουν ἀνάγκην τὸ τράμ, παρὰ τὸ πολὺ-
πολὺ διὰ τὴν ἐπιστροφήν; Εἶμαι τώρα
σχεδὸν μόνος εἰς τὴν ὥραιότεραν ἐξοχὴν
τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ ἥλιος μεσουρανεῖ θαυ-
μάσιος καὶ μόλις μιὰ ἐλαφρὰ αὐρα πνέει
μυρωμένη. Βλέπω εἰς τὴν περιόχην δύο-
τρία παιδιὰ ποὺ πετοῦν ἀετούς, καὶ ἄλλα
τόσα ποὺ γυμνάζονται εἰς τὸ ἄλμα. Αὐτὰ
τὰ ἔξῃ παιδιὰ δὲν ἔπρεπε νὰ εἶνε ἐξήντα,
ἐκατὸν, διακόσια; Τὰ ἄλλα ποῦ;

Αὐτὰ περίπου ἔλεγεν ὁ Ἀθηναῖος
χρονογράφος. Ἀκούσατέ τα καὶ σῆς,
ἀπὸ διὰ σᾶς τὰ ἔλεγεν. Εἴμπορεῖ νὰ
σᾶς ὠφελήσουν. Καὶ χρησιμοποιήσατε
τὴν ἐλευθερίαν σας, διὰ νὰ χαρῆτε τὴν
ἀνοιξιν μὲ τὰ ὅλα σας!

Σας ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ

Γιὰ μιὰ στιγμὴ
ἴσα γραμμὴ
ὅλα σταθῆτε
νὰ γυμνασθῆτε.

Ἐν-δυὸ ἐμπρός
ἀ! σὺν στρατός,
κανεῖς νομίζει,
λαμπρὰ βαδίζει.

Πάντα, παιδιὰ,
θάρρος, καρδιά.
Σεῖς στήν Πατρίδα
καράρι, ἐλάδα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — Ὁ
μικρὸς Λουδοβίκος Κορμᾶς ἀνακαλύπτει τυ-
χαίως μίαν συνωμοσίαν κατὰ τοῦ στρατηγοῦ
Ναπολέοντος Βοναπάρτου, ἤδη Πρώτου Ὑ-
πάτου. Εἰς τὴν ταβέρναν τῆς μητέρας του,
ἦκουσε τρεῖς συνωμότες, κλεισμένους εἰς τὸν
οἰκίσκον τοῦ κήπου, νὰ λέγουν ὅτι ἡ ἀμαξα
τοῦ Ὑπάτου θ' ἀφαινόσαστο εἰς τὸν ἀέρα ἀπὸ
ἀνθρώπους τῶν, τὴν ὥραν ποὺ θὰ ἐπεροῦ-
σεν ἀπὸ τὴν ὁδὸν Σαιν-Νικαῖν, διὰ νὰ ὑπάγῃ
εἰς τὴν Ὀπεραν. Ἀλλ' ὁ Βοναπάρτης ἦτο
ὁ ἐχθρὸς τοῦ μικροῦ Λουδοβίκου... Τί ἔπρεπε
νὰ κάμῃ τώρα ποὺ εἶχεν εἰς χεῖράς του τὴν
ζωὴν του;...

Ἄν δὲν ἔλεγε τίποτε, ἂν δὲν ἐκινεῖτο,
μετ' ὀλίγα λεπτὰ ὁ Πρώτος Ὑπάτος θὰ
ἦτο νεκρός. Θὰ ἐξεδικεῖ τὸν φόνον τοῦ πα-
τρός του, θὰ ἐπῇρει τὸν ὄρκον τὸν ὁποῖον
πρὸ πέντε ἐτῶν εἶχε δώσει εἰς τὴν μη-
τέρα του, ἐπὶ τῶν βαθυμίδων τῆς Ἐκ-
κλησίας τοῦ Ἀγίου Ρόκου. τὴν νύκτα
τῆς 13 Τρυγητοῦ. Ἀλλὰ συγχρόνως
ἐνεφανίσθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ νεα-
ροῦ στρατιώτου τὸ ὄραμα τοῦ Βονα-
πάρτου παρὰ τὴν γέφυραν τοῦ Λόδι, ἡ
ἡρώϊκῃ μορφή τοῦ στρατηγοῦ, εἰσερχο-
μένου θριαμβευτικῶς εἰς τὸ Μιλάνον ἐπὶ
τοῦ λευκοῦ τοῦ ἵππου, τοῦ ἐνδόξου Βο-
ναπάρτου, τοῦ νικητοῦ τοῦ Μαρέγκου,
τὸν ὁποῖον ἐλόκληρος ἡ Γαλλία ἀνευ-
σμήνησε φρενιτιωδῶς ὅταν κατέλαβε τὸ
Κεραμαϊκόν.

Ἀφότου εἶχε τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ τὴν
στολὴν τοῦ στρατιώτου, αἱ ἰδέαι τοῦ
Λουδοβίκου εἶχον μεταβληθῇ. Ὅπως
ὅλοι οἱ καλοὶ Γάλλοι τῆς ἐποχῆς ἐκεῖ-
νης, δὲν ἤμποροῦσε παρὰ νάγαπᾷ καὶ
αὐτὸς τὸν θαυμασιὸν ἐκείνον ἄνθρωπον, ὁ
ὁποῖος ἐνεσάρκωνε τὴν ἰδέαν τῆς νίκης
καὶ τῆς δόξης τῆς πατρίδος. Καὶ διὰ
πρώτην φοράν, κατὰ τὴν κρίσιν ἐκεῖ-
νην στιγμῆν, ὁ μικρὸς εἶδε καθαρά τί συν-
έβαινε μέσα του· καὶ κτυπήσας μὲ τὸ πόδι
τὸ ἔδαφος ἐφώνησεν, ὡς νὰ περὶντο εἰς
κάποιον, ὁ ὁποῖος τῷ ἔλεγε τὸ ἐναντίον:

— Ὅχι, ὅχι! ὁ Βοναπάρτης δὲν εἶνε
πλέον ἐχθρὸς μου! ὁ Βοναπάρτης εἶνε
τὸ πνεῦμα τῆς Νίκης, ὁ ἀρχὸν τῆς Γαλ-
λίας. Δὲν πρέπει ν' ἀποθάνῃ!

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, γειτονικὸν ὥρο-
λόγιον, ἐν τῇ σιγῇ τῆς νυκτός, ἀνέδωσε
τρία κτυπήματα. Ὅκτω παρὰ τέταρτον.
Ἦτο σχεδὸν ἡ ὀριζομένη ὥρα διὰ τὴν
ἀναχώρησιν τοῦ Βοναπάρτου ἀπὸ τὸ Κε-
ραμαϊκόν. Δὲν ἐδίστασε πλέον, εἶχε κάμη
τὴν ἀποφασίν του. Θὰ ἐσώζε τὸν Βονα-
πάρτην, ἐὰν δὲν ἦτο πολὺ ἀργά...

Μὲ ὅλην τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν
του, ὁ Λουδοβίκος ἤρχισε νὰ τρέχῃ, ἕως
ὅτου, χωρὶς νὰ σταματήσῃ πούθεν, ἐφθα-
σεν ἀσθμαίνων εἰς τὴν Πλατεῖαν Καρ-
ρουζέλ.

Έκει μόνον ἐστάθη μίαν στιγμήν.

Τί ἐπρεπε νὰ κάμῃ;

Νὰ τρέξῃ βέβαια εἰς τὸ Κεραμεικὸν καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Βοναπάρτην... Ἀλλ' ἦτο ἀρὰ γὰ ἀκόμη καιρὸς; ἡ ἄρμαξά δὲν θὰ εἶχε φύγῃ;

Ἐφθασε τρέγων εἰς τὸ Κεραμεικόν, καὶ πρὸς μεγάλην του χαρὰν, εἶδεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀνακτόρου τὴν ὑπατικὴν ἄρμαξάν, περιμένουσάν καὶ περιστοιχιζομένην ὑπὸ στρατιωτῶν.

Ἐνας λοχίας τῶν φρουρῶν τὸν ἤρώτησε τί θέλει.

— Γρήγορα, εἶπε πρὸς τὸν ὑπαξιωματικόν, εἰδοποιήσατε τὸν στρατηγὸν Βοναπάρτην ὅτι θέλω νὰ τοῦ ὁμιλήσω ἀμέσως.

Ὁ λοχίας, βλέπων τὸν μικρὸν ἐκείνον στρατιωτὴν ὠχρόν, πνευστιῶντα, μὲ στολὴν κατασκονισμένην, ὁ ὁποῖος ἐζητοῦσε νὰ ἰδῇ τὸν Πρωτὸν Ὑπατο, τὸν ἐξέλαβε διὰ τρελλὸν ἢ μεθυμένον καὶ ἤρχισε νὰ γελά.

— Ἐσύ, τοῦ εἶπεν, ἐσύ, μάτια μου, θέλεις νὰ παρουσιασθῇς εἰς τὸν Πρωτὸν Ὑπατο; Μὰ τί ἐστοχάσθηκας; ὅτι μπαίνουν εἰς τὸ Κεραμεικὸ ὅπως μπαίνουν στήν καζάρμα; Κάμε γρήγορα μεταβολή καὶ πήγαινε, παιδί μου, νὰ ξεμεθύσεις!

— Μά, κύριε λοχία, ἐπέμεινεν ὁ Λουδοβίκος, σὰς βεβαίω ὅτι εἶνε πολὺ σοβαρόν... (*) Δὲν πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ὁ Βοναπάρτης. Πρόκειται περὶ τῆς ζωῆς του.

Ὁ λοχίας δὲν συνεκινήθη διόλου ἀπὸ αὐτὴν τὴν διαβεβαίωσιν.

— Ὁ Πρωτὸς Ὑπατος, εἶπε μὲ θυμὸν, ἔχει τοὺς γρεναδιέ-ρους του διὰ νὰ τὸν φυλάξουν καὶ δὲν τοῦ χρειάζονται παῖδες τοῦ στρατοῦ. Τὸ καλὸ λοιπὸν ποῦ, σοῦ θέλω, δίνε του τὸ γρηγορώτερον, γιὰ νὰ μὴ σὲ χῶσω καὶ στή φυλακή.

Καὶ ὁμιλῶν ὁλονέν, ὁ ἄγριος λοχίας ἐπίασε τὸν Λουδοβίκον ἀπὸ τὸν ὦμον καὶ τὸν ἐπέταξεν ἔξω, μὲ ὅλας του τὰς διαμαρτυρίας.

— Τί κτήνος! ἐσυλλογίσθη ὁ μικρὸς ἂν μείνω ὅμως ἐδῶ, εἶνε ἱκανὸς νὰ μὲ φυλακίσῃ καλλιτέρας νὰ σταθῶ ἔξω, ἐκεῖ ποῦ θὰ περάσῃ ἡ ἄρμαξά, καὶ νὰ προσπαθῶ νὰ τὴν σταματήσω.

Ἐξῆλθε καὶ ἔτρεξεν εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Σαιν-Νικαίν. Ἐκεῖ, ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ 9, ἕνα κάρρον φορτωμένον βαρέλια καὶ ἕνα ἄλλο ἀμάξι κενόν, συνηνωμένα κατὰ πλάτος, ἀπετέλουν, τρό-

πον τινὰ τυχαίως, ἐμπόδιον, ὁδόφραγμα.

— Νά το! ἐσυλλογίσθη ὁ Λουδοβίκος· αὐτὰ ποῦ ἄκουσα, θὰ γίνουν πραγματικῶς ἂν ἡ ἄρμαξά φθάσῃ ὡς ἐδῶ χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ τὴν σταματήσω, ὁ Βοναπάρτης εἶνε χαμένος.

Ὁ Λουδοβίκος ἤξευρεν ὅτι ὁ Πρωτὸς Ὑπατος εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ κάμνῃ τὴν ἄρμαξάν του νὰ τρέγῃ ὀλοταχῶς, καὶ ἤρχισε νὰ φοβῆται μήπως αἱ κραυγαὶ του δὲν θὰ ἦσαν τόσοσιν ἰσχυραὶ ὥστε νὰ σταματήσῃ ἡ ἄρμαξηλάτης, ἡ μήπως ἡ συνοδεία, ἡ ὁποία προηγείτο τῆς ἄρμαξης, θὰ τὸν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ ἐκεῖ πρὶν προσφθάσῃ νὰ νηγάξῃ τὸν κίνδυνον.

Ἐνῶ, ἀπηλπισμένος, ἡτοιμάζετο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ παλάτι καὶ νὰ κάμῃ νῆαν ἀπόπειραν, παρετήρησεν ὅτι εὐρίσκετο ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς οἰκίας, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ ἐκρήξις, καὶ τότε

«Ὁ Λουδοβίκος ἐξώρμησε καὶ μὲ μίαν δυνατὴν κλωτσιάν...» (Σελ. 128, στ. γ')

τοῦ ἤλθε μίαν ἄλλην ιδέα, τολμηρὰ ιδέα, σχεδὸν τρελλή...

Ἄν ἡμπορῶσε νὰ κόψῃ τὸ φυτίλι, τὸ ὁποῖον θὰ μετέδιδε τὸ πῦρ εἰς τὰ βαρέλια τῆς πυρίτιδος, θὰ ἔσωζεν ἀσφαλῆστερα τὸν Κοντοδεκανέα, καὶ εἶχε καιρὸν νὰ δοκιμάσῃ, διότι ἡ ἄρμαξά δὲν εἶχε ξεκινήσῃ ἀκόμη ἀπὸ τὸ Κεραμεικόν.

Ὁ Λουδοβίκος ἐξήτασε προσεκτικῶς τὴν οἰκίαν. Ὅλα τῆς τὰ παρὰθύρα ἦσαν κλειστά. Ἐφαίνετο ἀδειανή, ἀκατοίχης. Χαμηλὰ ὅμως, πλησίον τοῦ πεζοδρομίου, ὁ Λουδοβίκος παρετήρησεν ἕνα φεγγίτην, τοῦ ὁποῖου τὸ φύλλον δὲν ἦτο κλεισμένον ἀπὸ μέσα. Τὸ ἔσπρωξε καὶ τὸ ἄνοιξε.

Χωρὶς νὰ συλλογίσθῃ οὔτε στιγμήν τὸν κίνδυνον εἰς τὸν ὁποῖον ἐξετίθετο, ἐντελῶς προσήλωμένος εἰς τὸν σκοπὸν του, δηλαδὴ εἰς τὴν ἀντί πάσης θυσίας σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἔως τότε ἐθεώρει ἐχθρόν του, — ἐχώθη εἰς τὰ κάγκελα τοῦ μικροῦ ἐκείνου ἰσο-

γείου παραθύρου, καὶ, χάρις εἰς τὴν λεπτότητα τοῦ σώματός του καὶ τὴν ευκινησίαν του, κατόρθωσε νὰ περάσῃ ὀλόκληρος. Καὶ ἐστάθη εἰς τὸ στενὸν πεζούλι, κρατούμενος μὲ τὰ χέρια ἀπὸ τὰς παραστάδας καὶ διστάζων ἂν ἔπρεπε νὰ πηδήσῃ. Διότι δὲν ἔβλεπε καλὰ μέσα, καὶ δὲν ἤξευρε τί ἀποστάσεις τὸν ἐχώριζεν ἀπὸ τὸ πάτωμα.

Ἐπιτέλους τὸ ἀποφάσισεν, ἔκλεισε τὰ μάτια καὶ ἄρισε τὰ χέρια του, παρακαλῶν τὸν Θεὸν νὰ τὸν βοηθήσῃ... Οὕτως ἔπεσεν ἀπὸ ὕψος εἰκοσι περίπου ποδῶν ἐπάνω εἰς δερμάτια καὶ εἰς σακκί, τὰ ὁποῖα ἐμπόδισαν νὰ κυτῆσῃ πολὺ. Ὁταν ἐσηκώθη, κάπως ζαλισμένος, ἐσυλλογίσθη μετὰ χαρᾶς ὅτι ἡ τύχη ἐφαίνετο εὐνοϊκὴ καὶ ἐκύτταξε διὰ νὰ ἰδῇ ποῦ ἦτο.

Ὑπὸ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται ἀμυδρὸν ἀπὸ τὸν φεγγίτην, εἶδεν ὅτι εὐρίσκετο εἰς ἕν ὑπόγειον δωμάτιον, τὸ ὁποῖον ἦτο καρβουναποθήκη. Ἀλλὰ ἦτο κλειδωμένον; καὶ συνεκοινώνει ἀρὰ γὰρ μὲ τὸ ἄλλο ὑπόγειον, ὅπου θὰ εὕρισκοντο τὰ βαρέλια τῆς πυρίτιδος; Αὐτὸ ἦτο τὸ ζήτημα!

Ἐψηλάφησε τοὺς τοίχους καὶ τὸ ἔδαφος, ὁ ναρὸς στρατιωτικῆς ἀφῆκεν ἀσθενὴ κραυγὴν χαρᾶς· μία θύρα, μὲ ἐκνωριασμένα σιδηρικά, ὑπεχώρησεν εἰς τὴν ὠθησίαν του καὶ τῷ ἐπέτρεψε νὰ ἰδῇ, εἰς τὸ ἄκρον ἑνὸς διαδρόμου, ἕνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος, γονατισμένος καὶ σκυμμένος, ὑπὸ τὸ φῶς καπνίζοντος φαναρίου, σκεπασμένος χάριν προσφύλαξως μὲ χαρτί, ἐφαίνετο

κυττάζων προσεκτικῶς τὸ ἔδαφος.

Ἀναμφιβόλως καὶ προφανῶς, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐπεριμένε τὴν κατάλληλον στιγμήν διὰ νὰ νηγάξῃ τὸ φυτίλι, ὅπως εἶχαν εἰπῇ οἱ συνωμῶται τῆς ταβέρνας.

Τὴν ἰδίαν στιγμήν, μακρινὸς κρότος ἀμάξης ἤκούσθη εἰς τὸ ὑπόγειον. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ φανάρι καὶ ὁ Λουδοβίκος ἔκαμαν τὴν ἰδίαν σκέψιν: ὁ κρότος ἐκείνος ἦτο τῆς ἀμάξης τοῦ Βοναπάρτου.

Ὁ Λουδοβίκος εἶδε τότε τὸν μυστηριώδη ἄνθρωπον ν' ἀνοίγῃ ἕνα γυαλὶ τοῦ φαναρίου του καὶ νὰ πλησιάξῃ ἔρπων τὸ φυτίλι, τὸ ὁποῖον ἡτοιμάζετο νὰ νηγάξῃ. Ὁ κρότος τοῦ κυλίσματος τῶν τροχῶν ἐπλησίαζε. Καὶ ἤκούετο καθαρά ὁ καλπασμὸς τῶν ἵππων τῆς συνοδείας.

Ὁ Λουδοβίκος ἐξώρμησε τότε ἀπὸ τὴν σκιάν τοῦ τοίχου, ὅπου ἐκρύπτετο, ἔτρεξε κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν συνωμότην, καὶ μὲ μίαν δυνατὴν κλωτσιάν, ἔστειλεν εἰς τὴν ἄλλην ἄκρην τοῦ ὑπογείου τὸ

φανάρι, τὰ γυαλιὰ τοῦ ὁποῖου ἐθραύσθησαν εἰς τὸν τοίχον.

Κατάπληκτος ἀπὸ τὴν ἐξαρνικὴν αὐτὴν ἐπέμβασιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπερίμενε βέβαια, ὁ συνωμότης ἔμεινε πρὸς στιγμήν ἀκίνητος. Ἀλλ' ἄκουσεν τὸν κρότον τῆς ἀμάξης, ἡ ὁποία ἐπλησίαζε, ὠρμησε μανιώδῃ κατ' ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καταχθονίου του σχεδίου.

Τότε μίαν ἄνισος πάλιν συνήθη εἰς τὸ

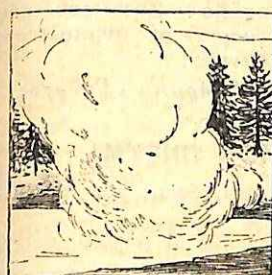
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Περίεργον γάντι

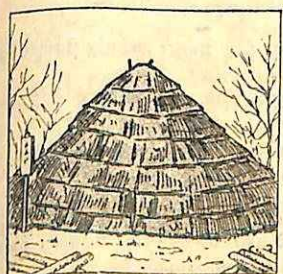
Ἐἷδος τοῦ χειρὸς νὰ ξεκολλᾷ ὀλόκληρον καὶ νὰ βγαίῃ σὺν γάντι! Ἡ φωτογραφία μας παριστᾷ τὸ δέρμα αὐτό, ἀνέπαρον καὶ ἀνέριον, ὅπως ἐξῆλθε τὴν δευτέραν φορὰν. Κατὰ τοὺς ἰατροὺς, ἡ περίπτωση εἶνε μοναδικὴ εἰς τὸν κόσμον.

Πηγὴ θερμοῦ ὕδατος

Εἰς τὸ Yellowstone Park τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὑπάρχει μία πηγὴ, τῆς ὁποίας τὸ νερὸν εὕρισκεται διαρκῶς εἰς κατὰ στασιν βρασμοῦ. Οἱ κάτοικοι τῆς συνοικίας ἀπὸ τὴν πηγὴν αὐτὴν προμηθεύονται ζεστὸν νερὸν διὰ τὰς οἰκιακάς των χρείας, τὸ ὁποῖον εἶνε δι' αὐτοὺς μεγάλη οἰκονομία καυσίμου ὕλης.

Πρόχειρα ψυκτήρια

Εἰς τὰς βορειοδυτικὰς ἀκτὰς τῆς Ἰαπωνίας βλέπει κανεὶς πολλοὺς κωνοειδεῖς ὅγκους, τοὺς ὁποῖους μακρόθεν ἐκλαμβάνει ὡς ἀγυροκαλύβας. Εἶνε πελώριοι σωροὶ χιόνος σκεπασμένοι μὲ ψά-

στόκος μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ παιδίου. Καὶ ὁ μικρὸς, φυσικὰ, δὲν ἐβράδυσε νὰ ὑποκύβῃ. Ἐπεσεν ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ δολοφάνου, καὶ εἰς τὴν πτώσιν ἡ κεφαλὴ του ἐκτύπησε δυνατὰ εἰς τὸν τοίχον. Τὸ αἷμα ἤρχισε νὰ ρεῖ καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Λουδοβίκος ἐλιποθύμησε.

Χωρὶς νὰ χάσῃ στιγμήν, ὁ ἄλλος, ἐλεύθερος τώρα, τρέχει εἰς τὸ φανάρι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε σβύσῃ ἐντελῶς, τὸ ἀρπάζει, ἀνάπτει τὸ φυτίλι καὶ φεύγει μὲ

γάλας πύσθητος ἰχθύων, διὰ νὰ διατηροῦνται τὸν χειμῶνα μέχρι τῆς ἀνοιξέως. Τὰ πρόχειρα αὐτὰ ψυκτήρια εἶνε ὁμολογουμένως πρακτικώτατα.

Καὶ ἄλλη στολὴ

Ἰδοὺ σήμερον καὶ ἄλλη στολή, ἡ ὁποία δὲν εἶνε, ὅπως φαίνεται, οὔτε ἀποκρηστική, οὔτε παληά-σκη. Εἶνε ἀπλοῦστα καὶ στολὴ τῶν ἀμερικανῶν κακούργων, τῶν καταδικασμένων εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα. Καὶ ὅπως ἡ τῶν Ἀγγλῶν καταδικῶν, τὴν ὁποίαν εἶδατε προχθές, ἀποτελεῖται καὶ αὕτη ἀπὸ διχρωμῶν ὑφασμα ἰδιορρυθμοῦ σχεδίου... πρὸς διάκρισιν.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

Α') Πρόβλημα

Ἰδοὺ δέκα ποτήρια ἡριθμημένα. Πρόκειται νὰ τὰ τοποθετήσῃς εἰς δύο σειράς ἀπὸ πέντε ποτήρια οὕτως, ὥστε ὁ ἀριθμὸς, ὁ ὁποῖος ὑπάρχει ἐπὶ ἐκάστου ποτηρίου, νὰ εἶνε πᾶν τοῦ τε καὶ τοῦ τε πρὸς τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ του καὶ τοῦ ὑποκάτω-θέν του, ὅπως εἶνε δηλαδὴ καὶ τώρα. Καὶ ὑπ' αὐτὸν τὸν ὅρον, θὰ προσπαθῇς νὰ τὰ τοποθετήσῃς κατὰ δύο διαφόρους τρόπους.

ὅλην του τὴν ταχύτητα διὰ μιᾶς μικρᾶς κλίμακος. Τὴν ἰδίαν στιγμήν, ἡ ἄρμαξά διέρχεται μὲ καλπασμὸν πρὸ τοῦ φεγγίτου, τὸ στρατιωτικὸν ἀποσπασμα, τὸ ὁποῖον ἐκλείει τὴν πομπήν, περνᾷ ἐπίσης, καὶ μερικὰ δευτερόλεπτα παρέρχονται... Εἶνε ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ νὰ κατὰ ὅλον τὸ φυτίλι καὶ νὰ μεταδώσῃ τὸ πῦρ εἰς τὰ βαρέλια τῆς πυρίτιδος...

(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Β') Παίγνιον

Ἐσὶν ὑπὸ τοῦ Ἀουρμάτου Τηλεγράφου

ΓΡΙ	ΔΗΣ	ΡΗ	ΒΥ	ΔΙ
ΤΕΡ	ΘΟΥ	ΦΟΣ	ΨΙ	ΛΟΣ
ΚΥ	ΧΟ	Ι	ΠΟ	ΚΟΣ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ ἀνωτέρω συλλογαί, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν πέντε λέξεις σημαίνουσαι: Ἀρχαῖον μουσικόν καὶ ποιητὴν, σημεῖον τῆς σφαίρας, ἀρχαῖον ἱστορικόν, Μοῦσαν καὶ Πνευματικὴν Ἀσκήσιν.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὰς λύσεις εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Ἐυριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δελτίον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον θαποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δελτία, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρῶτον κληρονομήσων δι' ἐνέτος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. (Ἐάν κληρωθῇ συνδρομητὴς, ἡ συνδρομὴ του θὰ παραταθῇ).

Λύσεις τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος καὶ τοῦ Παίγνιου τοῦ 14ου φυλλαδίου

α') Τὸ κεφάλι τῆς γῆρας εὕρισκεται εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα, καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸν ἀγκῶνα τοῦ μαγείρου· φαίνεται δὲ ὀλίγηλτος, ἂν ἡ ἀριστερὰ πλυνθῇ τῆς εἰκόνος γίνῃ βάσις.

β') Αἱ ζητούμεναι λέξεις εἶνε: Ἀρτα, Καραϊσκάκης, Λεωνίδας, Μιλτιάδης.

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώ-ρουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχυίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνημέθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

(*) Ἰδε εἰκόνα προηγ. φύλλου σελ. 120.

σις, κ. (Ε.Ι.) Λευκόπετρος "Αγγελος, α. (Π. Β.) Κερκυραϊκή Μέλισσα, κ. "Οπτασία Πα-
ραδείσου κ. Χρυσώμενη Δύσις, κ. (Α.Ε.) Βοοκός της "Ερήμου, α. (Μ.Α.) Χαριτω-
μένο Σταυράκι, α. (ἐπ. καὶ δὲν πρόκανα!) "Ομηρίδας, κ. (!!;).

"Ανανεώσεις ψευδωνύμων: Τῆς Φρά-
κτις τ' Αργιολούλουδο, κ. Καλὸς Σαμαρείτης, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλ-
λάξουν: ἡ Φοίβη (0) με Βάρκαν τοῦ Κα-
νάρη, "Αττικὴν Δύσιν, "Αγγελοῦ τοῦ Πόνου.
— Τῆς Φράκτις τ' Αργιολούλουδο (0) με
Σκόρπιους Μενεξέδες, Τρελλὴν Νειότην, Φαι-
δρὸν "Αδάμαντα— ὁ Γιάννης "Αγιάννης (0)
με Λουλοῦδι τοῦ Φθινοπώρου, Υἱὸν τοῦ "Α-
δάμ, "Ηρώϊδα τοῦ 21, Φοιτητικὴν Συντρο-
φίαν, "Εδαίθητον Καρδίαν— ἡ "Αττικὴ Δύ-
σις (0) με Νέλικε, Κάμεν, Βάουσι, Φαῖδρον
"Αδάμαντα— ἡ "Ακανθουλὴς (0) με Ξανθὴν
Μουμέ, Τσιγγαρέλαν, Μιμὸζαν— ἡ "Α-
φρόδεσσα Θάλασσα (0) με Δούκισσαν τοῦ Δάν-
τασι, "Αγγελοῦ τοῦ Πόνου, "Ανοξιάτικο "Αε-
ράκι, Νέλικε— ἡ Γενναϊοφύργος "Ελληνίς (0)
με Κερκυραϊκὴν Αὔραν, Κασσιωτοπούλαν,
Σταυρόνα ἐν τῷ "Οκεανῷ— ἡ "Ιδιότροπος
Ξανθοῦλα (0) με "Αίγειρον, "Αστρον "Εσπε-
ρινόν, Σονάταν τοῦ Διαβόλου, Δωδωναίον—
ὁ "Ελπίδοφόρος (0) με "Αττικὴν Δύσιν, Φοι-
τητικὴν Συντροφίαν, Σονάταν τοῦ Διαβόλου,
Μικαέλαν, Μάριμπα-Γεωργον, "Εδελβάϊς—
ἡ "Εαρινὴ Πρωΐα (0) με "Αμαρυνίδα, Τσιγ-
γαρέλαν, Σουλφίδα— ἡ "Ελευθεριά (0) με Λευ-
κὴν Θεάν, Σημαίαν τοῦ "Αβέρωφ, "Αθανά-
σιον Διάκον.

"Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους
τῆς: Θριαμβεύοντα Μεγαλοιδέατην (εὐχαρι-
στῶ πολὺ διὰ τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐφημερίδος.)
"Αττικὴν Δύσιν (εἶδες τί ὥραία πού περνοῦν
ἡ ὥρες μαζί μου;) "Ομηριάδα (ἔστειλα δὲν
σὰς εἶπα ὅτι ἀπὸ τὰς ἐγκρινομένας "Ασκήσεις
δημοσιεύονται μόνον ὅσαι χρειάζονται καὶ ὅσαι
χωροῦν;) Σιντινέριον Γυμνασιόπαιδα (ὁ
Διαγ. Ξεσπαθώματος λήγει τὸν 30 Σεπτεμ-
βρίου· ὥστε ἔχεις καιρὸ νὰ ξεσπαθώνης ἐξ
μῆνης!) Μάριμπα Γεωργον (αἰα Πτήσεις τοῦ
Κρά-Κρά) ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν "Figaro
de la Jeunesse" δηλαδὴ εἰς τὸ παρισινώτε-
ρον, τὸ ἀριστοκρατικώτερον, τὸ καλλιτεχνικώ-
τερον παιδικὸν φύλλον τοῦ κόσμου· αὐτὸ ἀρ-
τεῖ! "Εξόριστον "Ανθίδα (ὁ κ. Φ. σ' εὐχαρι-
στεῖ πολὺ δι' ὅσα γράφεις καὶ χαίρεται τὸν
φίλτατόν του μπαμπά σου, τὸν ὅποιον πάντοτε
ἐνθυμεῖται· διὰ τὸν ἄλλο πού ἐρωτᾷς, ὅχι,
δὲν ἐπιτρέπεται!) Κρητικοπούλαν (ὅχι) Φοῦλι
(ναί· σ' ἐυχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις!) Θαλασ-
σίαν Αὔραν (βεβαίως δικαιούσαι!) "Ενδοξον
"Ιωλκίδα (αἱ παραγγεῖλαι σου ἐξετελέσθησαν!)
"Ελληνικὴν Θεότητα (τίποτε δὲν εἰμπορῶ νὰ
σοῦ πῶ ἀκόμη διὰ τὰς "Πτήσεις τοῦ Κρά-
Κρά· περίμενε νὰ τελειώσῃ!) "Ιδιότροπον Ξαν-
θοῦλαν (αἱ λύσεις δεκταί!) Σαμαικὴν Αὔραν
καὶ Σαμαικὸν "Αστέρα (νὰ μοῦ γράφετε ὅταν
σὰς μένῃ καιρὸς;) "Αφρόδεσαν Θάλασσαν (ἔ-
στειλα· θὰ τὸ ἴδῃς καὶ αὐτό!) Εἶμαι Ζακυν-
θία (ναί· καὶ τὸ φύλλον τῆς τὸ στέλλω εἰς
τὰς Πάτρας;) Μεσημβρινὸν "Αστέρα (ὅκτω
γράμματα· περιέργον με αὐτὰ τὰ ταχυδρο-
μεῖα!) Σημαίαν τοῦ "Αβέρωφ (ἔστειλα.)
Θοράμβον τῆς Νίκης (μιρεῖται, φωνογραφεῖ,
ἀποδίδει τὴν γλῶσσαν τοῦ χωριοῦ· ἀρα ἔτσι
πρέπει νὰ τὰ πῇ καὶ ὅχι ἀλλοιῶς) Βιθυνὴν
"Ελληνοπούλαν (ὅπορευομένη ὅχι, δὲν εἶσαι
ἡ εὐγένεια ὅπως...) "Αψε-Σβῆσις, Φλογέραν
τοῦ Βασιλῆα, κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 16
Μαρτίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ "Αθηνῶν καὶ Πει-
αιῶς μέχρι τῆς 5 "Απριλίου· ἐκ τῶν "Επαρ-
χιῶν μέχρι τῆς 12 "Απριλίου· ἐκ τοῦ "Εξω-
τερικοῦ μέχρι τῆς 30 "Απριλίου.

156. Δεξιόγραφος

Γλυκώτατον τὸ πρῶτόν μου,
Τὸ δεύτερον προτρέπει,
Κ' εἰς τοὺς Προφήτας τ' ὅλον μου
Νὰ κατατάξῃς πρέπει.

"Εστὴν ἐπὶ τοῦ Ρήμα φερραίου

157. Συλλαβόγραφος

Φωνῆν μ' ἕνα σύμφωνον ἂν ἐνώσῃς,
Καὶ τοὺς προσθέσῃς βεβαιωτικόν,
"Αμέσως με αὐτὰ θὰ φανερώσῃς,
Πρωτεύουσιν τῶν Εὐσσοπαϊκῶν.

"Εστὴν ἐπὶ "Ενὸς Σινιναίου

158. Διπλὴ "Ακροστιχὶς μετὰ Ποικίλῃς "Ακροστιχίδος

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέ-
ξεων ἀποτελοῦν πόλιν τῆς "Ελλάδος, καὶ τὰ
δεύτερα γράμματα ὅρος ἐδάφην τῆς "Αρμε-
νίας· τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον
τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω
καθεστῇ, ἀποτελοῦν εὐγενεῖς μέταλλον:

1, Χώρα τῆς Παλαιστίνης· 2, "Αρχαῖος
μέγας μαθηματικός· 3, Πόλις τῆς "Ελλάδος·
4, Διάσημος Ρωμαῖος· 5, "Επαγγελματίας
ἐπιστήμων· 6, Μέρος τοῦ σώματος.

"Εστὴν ἐπὶ τοῦ "Αθανασίου Διάκον

159. "Ελληνοσύμφωνον

αεη - οιεο - αιια - ιει

"Εστὴν ἐπὶ τοῦ Βασιλῆος τῶν Χρυσανθίμων

160. Γρίφος

ημ			εἰς	
ημ	ημ	φορ	εἰς	εἰς
ημ	ημ	N	εἰς	εἰς
ημ			εἰς	

"Εστὴν ἐπὶ τοῦ Βυζαντινοῦ "Αιστο

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Επιθυμῶ νὰ μάθω τὸ ὄνομα τῆς Μελάχρας
καὶ τῆς "Ιδιότροπον Ξανθοῦλας, ἡ τοῦ-
λάχιστον τὰ ἀρχικὰ των ψήφια. — Ξανθὸς
"Ιππότης. (1Α', 59)

Αναλλάσσω Μικρὰ Μυστικά καὶ ταχυ-
δρομικὰ δελτάρια. Διεύθυνσις: Const.
Ezmm. Christofidés, c/o C. J. Grace et
Co, Alexandrie (Egypte). (1Α', 60)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ
ΤΟΥ 14ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 129]

ΑΘΗΝΩΝ: Π. Α. Κουρτογιάννης, Γ. Ι. Παπαδάκης,
Γ. Καρόλιας, Χ. Β. Ζαφάνης, Σ. Β. Ζαφάνης, Π.
Β. Ζαφάνης, Π. Ραυτοπούλου, "Ελένη Κολοκοῦρου,
Θ. Σ. "Αγγελῆς, Μαρία Γ. Κασαντινῆ, Χ. Σούλης, Κα-
λίσσα Μαλλιαροῦ, Εἰδ. Σ. Βαλατιῆς, "Αναστασία
Γ. "Αναγούρου, Σ. Γ. Ασωτάκος, Α. Π. Παπαγιάν-
νης, Ν. Η. Παπαγιάννης, Α. Γ. Σάκας, Σαφφὴ Ζη-
σιμοπούλου, Ε. Α. Νομικός, Κάκια Γο. Ζερεφοπούλου,
"Ελένα Α. Φερράν, Π. Σ. Κανέλλης, "Ελένη "Εμ.
Μιμντα, Θ. Γαροφαλίδης, Βασίλ. καὶ "Ολγα Κ. Νι-
κολάου, "Ιουλίττα Β. Χατζηκωνσταντίνου, Μαρία Γ.
Γαροφαλίδου, Λουκία Α. Παπαναστασίου, Φωφὴ Πα-
παδήμου, Χαρίκλεια Β. Κουδούν, Γ. Α. Σοφορέτης,
Ε. Α. Γεωργιάδης, Α. Χρίστου, Α. Γ. Κουκουμπῆς,
Γ. Ν. Τούμπας, Τ. Α. Τσιγαντακυλλίδης, Κ. Τ. Καρ-
δαρῆς, Ν. Σ. "Αποστολάκης, Γ. Σ. "Αποστολάκης,

Σ. Ι. Ζορμπάνος, "Αγ. Η. Τσιτσιλῆς, "Αρ. Ε. Λια-
μαντῆς, Α. Ν. Κορινθῆς, "Εφ. Κ. Χόν, Ν. Κλήρης,
Β. Νεῖμετος, "Αγ. Χρυσανθιμοῦλος, Κ. Ν. Μαρά-
τος, Μαρίκα Γ. Ζαφῆ, Βασιλικὴ Κανιλλῆ, Κατίνα
Χατζηπαναγιώτου, "Ιρ. Κ. Σοτήρης, Μαρίανθη Α.
Ξανθοῦλη, Πολυξένη Μ. "Αντωνίου, Α. Α. Γράκας.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κ. Η. Νικολοπούλου, Τ. Μ. Λαμβιέρ-
γης, Σαυθὸς "Ιππότης, Ν. Η. "Ηρώτης, Μαρία Χ.
Μανωλομάτη, Γ. "Εμ. Κασελῆς, Φ. Κ. Κόλας, Ν.
Βαϊνάς.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΔΡΟΥ: Π. Α. Χρηστούπολος, Α. Κωσταράς.
ΑΡΓΟΥΣ: "Αλ. Γ. Σαββόπουλος, Ν. Χ. Λύδας.
ΒΟΛΟΥ: Χρυσούλα Γ. Σφοδρῶν, Γ. Κ. Λιμαν-
τοπούλου, Π. Κ. Λιμαντοπούλου, Α. Παπαθανασίου,
Α. Ζαμπάκος, Κ. Νικολοπούλου.
ΓΑΛΛΕΣΙΔΙΟΥ: Κ. Ε. Βλάσης.
ΣΑΚΥΝΘΟΥ: Χ. Κ. Γεωργακοπούλου.
ΙΘΑΚΗΣ: Σ. Τριλέβας.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Μ. Ν. Κουρτογιάννης, Α. Γ. Γεωργι-
αδῆς, Φαῖδρα Η. Μοσχίδου, "Ελένη Η. Μοσχίδου,
Φοῖβα Γ. Σελίδου.
ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ: Μ. Τσαγκράκης, "Αγγελικὴ Κω-
τούλα.
ΚΑΡΥΣΤΟΥ: Γ. Ταρρατόπουλος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Παναγιώτα Η. Πολίτου, Σ. Α. Τα-
πάλης, Σ. Α. "Ανώνιτης, Σ. Μενεκράτης, Μαρία Κ.
Κάιτα, Μαρία Φοῖγκη.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Αργιολούλουδο, Λουκία Χ.
Κυριακίδου, "Ασιπία Α. Πικαρινῶ.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: "Αθ. Α. Κανιάρης (13-14) Γ. Α.
Οικονόμου.
ΛΑΓΚΑΔΙΩΝ: Μ. Α. Σπυρογιαννοπούλου.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Χ. Καρασιγέρης, Κ. Ζ. Μισοῦλης.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Θ. Σ. Δημοπούλου, Γ. Πρωτόπου-
λος, Β. Α. Ράδης.
ΠΑΞΩΝ: Κ. Σ. Κοκκοῦρας.
ΠΑΤΡΩΝ: "Αθηνά Α. Μανωλίδου, Α. Γ. Στι-
βελλοπούλου, Α. Α. "Αθανασίου, Ν. Ι. Χαράλαμ-
πος.
ΣΥΡΟΥ: Κ. Η. "Αναγνωστόπουλος, Κλεοπίτρα
Πετροκοκκίνου, Φωφὴ Γ. Τζούνη, Α. Σκληράκης,
Μαρία - Χριστίνα Λουρωτή (13-14) Φ. Α. Μονο-
τάπουλος, Θ. Α. Βηλεζιώτης, Α. Α. Σπουγγίτου, Φρ.
Ν. Σαλάχας.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Σοφία Ν. Αγοπάτη, Αικατερίνη
Λαουτάρη.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γ. Ι. Τζιώτης, Π. Α. Γούσιος, Στ.
Πρόκος, Μαργαρίτα Μ. "Εβερτ, Χ. Α. Γρακίνης, Α.
Μ. Μιχαηλίδης, Α. Γ. Λιμπου, Σεντεμενός Γο-
μνασιόπουλος, "Ελένη Λαυκαλῆκη, Κ. Ι. Παπαϊωάννου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Μαργαρίτα Ροδοκανάκη, Ν.
Κοζαδίνος, Σοφία Κοζαδίνου, "Ιωάννα Γ. Μιχαήλα,
Χρ. Γ. Παππάς.
ΑΝΑΠΛΗΣ: Νικόλ. Πουρσούλωφ (11).
ΒΑΡΝΗΣ: Η. "Εμ. Παπαχαλαμπίου.
ΙΒΡΑΗΜΙΑΣ: Λουκία Θεοδοῦλου.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Παρλακίη Γ. Καραμάνη (13).
ΚΑΪΡΟΥ: Ν. Κ. Σκιαδάς, Δημήτριος ὁ Πολιορ-
κῆτης.
ΚΥΛΩΝΙΩΝ: Εἰδ. Γ. Κροσσέτης.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Κ. Κουμροῦλου,
"Αρ. Χ. "Ησαῖου, Νίνα Ταπεινὸν (13-14), "Αθηνά
Ε. Λιάνα (13-14) "Αφε - Σβῆς.
ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Θ. Κυριακίδης.
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Γενναϊοφύργος "Ελληνίς, Πιπί-
τος Λαοδίκου, Εὐαγγελία Καρατάκη, Κ. Λάρας,
Κασσιωτοπούλα, Κατίνα "Αντωνιά, Ποθητὴ Παπα-
φίμου, Ε. "Αθανασίου, Α. Ν. Δημητριάδης,
Δημήτρη Κουδῶν, Καλλιόπη Μαρινάκη, Γ. Μαλτα-
δῆς, Βασιλίσσα τῆς "Αγίας, Γ. Μ. Λακάτος, Γ.
Κυριακῶν, Α. Λαζαράς, Γ. Σαραντάκης, "Εμ. Χαμ-
βιανός, "Εμ. Πνευματικός, Καλλιόπη Πατρῶνα, Σοφία
"Εμ. Μόσχου, Μ. Σοφίος, Εὐαγγελία Σουρῆ, Πο-
θητὴ Μανωλοπούλου, Μαρία Μπάστα, Φωτεινὴ Χαμ-
βιανῶν, Εὐγενία Μοσσοῦρη, "Αν Κωνσταντίνου, "Ιου-
λίττα Βενιζέλου, Σ. Καταβελκίδης, Μαρία Γιαννου-
λάτου, Π. Μανικάρου, Η. "Αδάμ, Καλ. Πουλάς,
"Ελένη Μιλανδοῦ, Οδρανία Ριανῶ, Ν. Κασαλαδά-
κης, Νίτσκινα Μανωλῆ, Μαρία Δασκαλάκη, Καλλι-
πὴ Καρσάπου, Ν. Μιλανδοῦ, Γ. Θ. Κουρτογιάννης, Σα-
μαϊκὴ Αῖρα, Σαμαϊκὸς "Αιστο, Κ. Κουρτογιάννης.
ΡΑΜΛΙΟΥ: Ραβυλλῆ Μαργαρίτα.
ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ: Α. Α. Κιζῆς.
ΣΜΥΡΝΗΣ: "Ελένη Η. Γεωργιάδου.
ΧΑΛΚΟΒΟΥ (Βουλγαρίας): Μαρία Α. Μπάγκου,
Γιῶργος Α. Μπάγκος.
ΧΙΟΥ: Α. Η. Καρασιλῆς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐκτῶν ὁδῶν τὴν λύσιν τὰ ἀνόμενα ἐτίθη-
σαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἱππο-
νοὶ εἰς: ΧΡ. Δ. ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ, μαθητὴς Γυμνα-
σίου ἐν Χαλκίδι, ΝΙΝΑ ΤΑΠΕΙΝΟΥ, μαθητὴς
"Ευαγγελίου ἐν Κωνσταντινῇ, ΙΩ. Ν. ΤΟΥΜΠΑ-
ΚΗΣ, μαθητὴς Γυμνασίου ἐν Σύρῳ, ΕΛΕΝΗ ΜΑ-
ΔΑΝΑΡΗ ἐν Πορτ - Σαῖδ, καὶ Μ. Π. ΗΡΩΤΗΣ.
Διοφύρος "Αποστολῆς 11 ἐν Πειραιεὶ καὶ ὁ μὲν πρῶ-
τος ἐνεργήσῃ δι' ἑξήμισιν, οἱ δὲ ἄλλοι πέντε διὰ μίαν
τεταμένην ἡμέραν. "Ολοοῦντο 1ης "Απριλίου.
Πλεονάζοντα 2, 40 διὰ τὸν προσεχῆ διαγωνισμόν